

برنده‌ی

جایزه‌ی ایونینگ استاندارد ۱۹۹۷

جایزه‌ی انجمن منتقدان لندن برای بهترین نمایشنامه‌نویس جدید

Drama Desk Award – جایزه‌ی منتقدان تئاتر نیویورک

Drama League Award – جایزه‌ی انجمن تئاتر نیویورک

Lucille Lortel Award – جایزه‌ی انجمن تهیه‌کنندگان تئاتر آف‌برادوی نیویورک

Outer Critics' Circle Award – جایزه‌ی منتقدان تئاتر نشریات امریکا

چهار جایزه‌ی تونی (از جمله بهترین نمایشنامه) برای اجرا در نیویورک ۱۹۹۸

ملکه‌ی زیبای لی‌نین

[نمایشنامه]

مارتین مک‌دونا

برگردان حمید احیاء

انتشارات نیلا

ملکه‌ی زیبایی لی‌نین ۷

پیوندان:

سایه‌هایی بر فراز ایرلند ۹۱

صحنه‌ی یکم

اتاقِ نشیمن و آشپزخانه‌ی خانه‌ای کوچک در غربِ ایرلند. در ورودی در سمتِ چپ صحنه و آشپزخانه در سمتِ راست است. بخاری یا اجاقِ فلزیِ بلندِ مشکی‌رنگی در انتهای صحنه است با جعبه‌ای زغال و انبرِ بلندِ سیاهی در کنارش. یک صندلیِ راحتی در سمتِ راستِ بخاری قرار دارد. دری آشپزخانه را به راهرویی که دیده نمی‌شود متصل می‌کند. اجاق‌گاز، ظرفشویی و قفسه‌های دیواری آشپزخانه را تشکیل می‌دهند. پنجره‌ای بالای ظرفشویی است. یک میزِ ناهارخوری با دو صندلی، تلویزیون و رادیویی وسایل صحنه را تشکیل می‌دهند. عکسی از جان و رابرت کندی بر دیوارِ بالای بخاری است. یک پارچه‌ی گلدوزی‌شده‌ی توربستی نیز بر دیوارِ انتهای صحنه نصب شده که بر آن نوشته‌اند: «به‌خواستِ خدا نیم‌ساعت قبل از این‌که شیطان از مرگت باخبر شود، در بهشت باشی.»

در شروع نمایش، بارانِ تندی می‌بارد. مگ فولن، زنی تنومند، هفتاد و چندساله، با موهای کوتاه و خاکستریِ فِرزده و دهانی باز روی صندلیِ راحتی نشسته و به هوا خیره شده است. دستِ چپ او از دستِ راستش سرخ‌تر است و اثراتِ سوختگی بر آن دیده می‌شود.

در ورودی باز می‌شود. مورین، دخترِ مگ، که زنِ چهل‌ساله‌ی ساده و لاغری‌ست با پاکتِ خرید وارد می‌شود و به سوی آشپزخانه می‌رود.

مگ خیس شده‌ی مورین؟
 مورین معلومه که خیس شده‌م.
 مگ آها.

مورین بارانی خود را درمی‌آورد. آهی می‌کشد و چیزهایی را که
 خریده سر جای‌شان می‌گذارد.

مسهلمو خوردم.

مورین پس خودت می‌تونی درستش کنی.
 مگ آره. [مکت] اما شیفته شده بود، مورین.
 مورین دیگه مسئول شیفته‌شدنش که من نیستم؟
 مگ نه.

مورین اگه شیفته می‌شه می‌تونی نامه بنویسی واسه شرکت سازنده‌ش،
 شکایت کنی.

مگ [مکت] ولی تو که درستش می‌کنی نرم و خوبه. [مکت] هیچ به هم
 نمی‌چسبه. یه ذره‌م شیفته نمی‌شه.

مورین تو خوب هوش نمی‌زنی، واسه اینه.

مگ من حسابی هوش می‌زنم. اما بازم شیفته می‌شه.

مورین شاید آبشو تند می‌ریزی. رو جعبه‌ش نوشته آبو باید
 یواش یواش بریزی.

مگ آها.

مورین گیر کارت همینه. امشب یه بار دیگه واسه خودت درست کن و
 ببین.

مگ آها. [مکت] از اون آب جوش هم می‌ترسم. می‌ترسم خودمو
 بسوزونم.

مورین نگاه تحقیرآمیزی به او می‌کند.

آره، می‌ترسم مورین. می‌ترسم یه‌دفعه بلرزه و بریزمش رو

مگ خیس شده‌ی مورین؟

مورین معلومه که خیس شده‌م.

مگ آها.

مورین بارانی خود را درمی‌آورد. آهی می‌کشد و چیزهایی را که خریده سر جای‌شان می‌گذارد.

مسهلمو خوردم.

مورین پس خودت می‌تونی درستش کنی.

مگ آره. [مکت] اما شِفْته شده بود، مورین.

مورین دیگه مسئولِ شِفْته‌شدنش که من نیستم؟

مگ نه.

مورین اگه شِفْته می‌شه می‌تونی نامه بنویسی واسه شرکت سازنده‌ش، شکایت کنی.

مگ [مکت] ولی تو که درستش می‌کنی نرم و خوبه. [مکت] هیچ به هم

نمی‌چسبه. یه ذره‌م شِفْته نمی‌شه.

مورین تو خوب همش نمی‌زنی، واسه اینه.

مگ من حسابی همش می‌زنم. اما بازم شِفْته می‌شه.

مورین شاید آپشو تند می‌ریزی. رو جعبه‌ش نوشته آبو باید یواش یواش بریزی.

مگ آها.

مورین گیر کارت همینه. امشب یه بار دیگه واسه خودت درست کن و ببین.

مگ آها. [مکت] از اون آبِ جوش هم می‌ترسم. می‌ترسم خودمو

بسوزونم.

مورین نگاهِ تحقیق‌آمیزی به او می‌کند.

آره، می‌ترسم مورین. می‌ترسم دستم یه‌دَفه بلرزه و بریزمش رو

دستم. بعد تو هم که خونه‌ی مری پندیر^۱ هستی، اون وقت من چه خاکی سرم بریزم؟

مورین واقعاً که زده به سرت. همه‌ش خیالبافی!

مگ اگه درازبه دراز بیفتم رو زمین بازَم می‌گی خیالبافم، نه؟

مورین تو خیالبافی، همه‌م می‌دونن. خوب می‌دونن.

مگ اگه خیالبافم پس اون چرکِ مئانه‌م چیه؟

مورین نمی‌فهمم، چه ربطی داره؟ چرکِ مئانه نمی‌ذاره وقتی من خونه

نیستم یه کاسه مسهل واسه خودت دُرُس کنی، یا یه ذره این

خونه رو مرتب کنی؟ نمی‌گشادت که!

مگ [مکث] کم‌دردم —

مورین کم‌دردم!!

مگ دستم هم درد می‌کنه. [دستِ سوخته‌اش را بلند می‌کند و نشان می‌دهد.]

مورین [آرام] گا... [عصبانی] اگه انقدر کارِ سختیه، مسهلِتو من دُرُس

می‌کنم. از امروز تا روزِ قیامت! فقط یه چیز ازت خواستما. آیت

و مارگو^۲ که نمی‌آن این‌جا برات مسهل دُرُس کنن یا برات

ماهی با سُسِ کره بخرن. می‌آن؟

مگ نه.

مورین آره، دقیقاً. اونا از این‌کارا نمی‌کنن — اون پاکتو خِرکش کنن از

اون سربالایی تپه بیارن بالا. اما کی قدرِ منو می‌دونه؟

مگ همه قدرِ تو رو می‌دونن مورین.

مورین هیشکی قدرِ منو نمی‌دونه.

مگ مسهلَمو بازَم خودم دُرُس می‌کنم. خودم حسابی همیش می‌زنم.